

[Indenrigsministeren.]

mænd sammen med Repræsentanter for samtlige kommunale Organisationer, forekommer det mig en lille Smule komisk, naar det ærede Medlem i Dag udtaler, at han ved en meget nøje Prøvelse af dette Forslag nok skal finde det urimelige deri, og jeg vil spørge det ærede Medlem, om det nu er nødvendigt at tale saadan om dette Forslag, naar, som han dog maa erindre, hans Partifælle i det andet høje Ting, Formanden for De samvirkende Sogneraadforeninger, har sat sit Navn under dette Forslag og har kunnet slutte sig til det.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt, og jeg tror heller ikke, det er klogt. Jeg tror ikke, at Venstrepartiet har nogen som helst Grund til at optræde som Vogter af de egentlige Skattely her i Landet netop paa dette Tidspunkt. Forholdene ligger ikke saaledes for Skatteyderne Landet over, at de ønsker skabt et Værn omkring et Faatal af Skattely, hvor man i disse Tider kan sidde og gasse sig, medens den øvrige Del af Befolkningen betaler Skatterne.

Det samme gælder med Hensyn til Aktieselskabsskatten. Jeg er omtrent sikker paa, at de Repræsentanter, Venstre har i Byraadene Landet over, ikke er Tilhængere af, at man gaar imod den moderate Forhøjelse af Aktieselskabsskatten, der her er foreslaaet. Selv efter dette Forslags Gennemførelse vil Aktieselskaberne jo være stillet langt gunstigere skattemæssigt set end i Begyndelsen af 1920erne.

Endelig maa jeg afvise det Argument, som de ærede Medlemmer, der taler paa Venstres og de Konservatives Vegne, fremfører: at man ikke bør gennemføre denne Ændring i Erhvervsbeskatningen netop nu, fordi man endnu ikke kender Virkningerne af Socialreformens Refusionsbestemmelser. Denne Argumentation er der intet Hold i. Det er rigtigt, at det er sandsynligt, at Socialreformens Refusionsbestemmelser vil medføre Forøgelse af Skatter i visse hidtil begunstigede Kommuner og Formindskelse af Skatter, alt andet lige, i andre i social Henseende hidtil vanskeligt stillede Kommuner. Det er højest rimeligt eller rettere sagt, det vil de gøre. Men det er ikke noget Argument imod at gennemføre en Ændring af Erhvervsbeskatningen, for det vil blot have til Følge, at Erhvervsbeskatningen efter de nye Regler ikke kommer til at virke saa haardt, som den ellers vilde gøre. Den Skat, der bliver betalt til Erhvervs-kommunen af den paagældende Mand, der bor i en anden Kommune, vil saa ikke blive saa

stor, som den vilde blive, hvis Socialreformen ikke var gennemført. Disse Erhvervsskatte-regler virker rigtigt og retfærdigt uden Hensyn til, hvor stor Forskellen i Beskatningen er mellem to Kommuner. Derfor er der efter min Mening ikke noget reelt Indhold i disse Betragtninger.

Jeg vil saa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at jeg tillod mig, selvfølgelig uberettiget, at afbryde ham i hans Tale -- ja, altsaa uberettiget, for saa vidt som man aldrig bør afbryde en Taler, ikke i Realiteten uberettiget -- i Anledning af den Skildring, han gav af det Ændringsforslag, der vedrørende Erhvervsbeskatningen er stillet af mig sammen med Regeringspartierne, og som findes under Nr. 19. Jeg afbrød det ærede Medlem, fordi jeg synes, at det var en ikke helt fair Karakteristik af dette Ændringsforslag, det ærede Medlem gav. Det ærede Medlem henviste til, at Socialdemokratiets Ordfører havde hævdet, at Grænsen burde være 5 000 Kr., og sagde, at nu gik han altsaa med til at nedsætte Grænsen til 3 000 Kr. Det er ikke en fair Karakteristik af dette Ændringsforslag.

Ved dette Ændringsforslag nedsættes Grænsen ikke fra 5 000 til 3 000 i den Forstand, at fra 3 000 Kr.s-Grænsen træder Erhvervsskattelovens almindelige Regler i Kraft. Det ved det ærede Medlem -- forhaabentlig da. Nej, denne Nedsættelse af Grænsen fra 5 000 til 3 000 tager kun Sigte paa et ganske bestemt Forhold, nemlig at indføre en forskellig Beskatning for de Indtægter, der ligger derimellem, men det er ikke saadan, at Erhvervsskatteyderne kommer til at svare mindre til Opholdskommunen. Opholdskommunen vil uden Hensyn til dette Ændringsforslags Vedtagelse faa nøjagtig den samme Skat af de paagældende Indkomster mellem 3 000 og 5 000 Kr. (Edvard Sørensen: Hvad saa med Skatteyderne?). Skatteyderne vil komme til at svare noget mere til Erhvervs-kommunen, men det, det ærede Medlem gik ud fra i sin Kritik, var dette, at Opholdskommunen vilde blive ramt derved, og det ærede Medlem ved godt, at det vil den ikke.

Dette Ændringsforslag er stillet efter Anmodninger, der er kommet til Ministeriet og Udvalget fra nogle mindre Købstæder, som er bange for, at den oprindelige Bestemmelse skulde være saa ugunstig for disse mindre Købstæder, hvor Mellemindtægterne fra 3 000 til 5 000 Kr. er ret talrige, at man kunde risikere, at Folk med disse Indtægter i stort Tal skulde flytte uden for Grænsen, naar alle Indtægter